

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 5Co/92/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1316205462
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Chalupka
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1316205462.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Chalupku a členov senátu JUDr. Juraja Považana a JUDr. Janky Richterovej v právnej veci žalobcov: 1/ O. O., D.. XX.XX.XXXX, N.: F. XX, N., 2/ U. O., D.. XX.XX.XXXX, N.: N. X, N., proti žalovanému: M. C., D.. XX.XX.XXXX, N.: U. XXD, XXXX W., F., Š. P. F. F., v zast.: Advokátska kancelária MHS Legal, s.r.o. advokátska kancelária so sídlom: Galvaniho 7/D, Bratislava, o určenie neplatnosti zmluvy o zriadení záložného práva, na odvolanie žalobcov 1/ a 2/ proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III, č.k. 44C/76/2016-172 zo dňa 06.09.2017, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému sa **p r i z n á v a** náhrada trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom žalobu žalobcu zamietol. Žalovanému súd priznal náhradu trov konania voči žalobcom 1/ a 2/ v rozsahu 100%

2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil podľa § 137 písm. c/, § 470 ods. 1 C.s.p. a vecne tým, že žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 01.04.2016 sa žalobcovia 1/ a 2/ domáhali rozhodnutia, ktorým súd určí, že zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam uzatvorená dňa 01.08.2012 medzi žalovaným ako záložným veriteľom a žalobcami ako záložcami je neplatná.

3. Žalobcovia odôvodnili naliehavý právny záujem na požadovanom určení tým, že bez určenia neplatnosti záložnej zmluvy by došlo k nezvratnému nezákonnému zásahu do vlastníckych práv žalobcov, ktorí by boli zbavení svojho vlastníctva v rozpore so zákonom. Určením neplatnosti záložnej zmluvy by sa medzi stranami sporu definitívne vyporiadala možnosť viesť výkon záložného práva na majetok žalobcov, čím by žalobcom mohla vzniknúť škoda v celkom rozsahu. Tým by sa mohlo predísť žalobe na plnenie.

4. Na dôkaz svojich tvrdení žalobcovia súdu predložili: čiastočný výpis U. Č.. XXXX pre katastrálne územie D. O., U. Č.. XXXX pre katastrálne územie G. S., U. Č.. XXXX pre katastrálne územie G. S., uznesenie Okresného súdu Bratislava III č.k. 15C 720/2015-103 z 16.02.2016, uznesenie Okresného súdu Bratislava I č.k. 10C 199/2014-74 z 12.11.2014, uznesenie Krajského súdu Bratislava č.k. 5Co 40/2015-252 z 30.01.2015, zmluvu o zriadení záložného práva z 01.08.2012 s nemeckou verziou zmluvy, vklad povolený S.-XXXXX/XX zo 04.09.2012, výpis z osobného účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX z 31.12.2010, e-mailovú komunikáciu s konateľom dražobnej spoločnosti.

5. Žalovaný súdu predložil: potvrdenie o prevode sumy 400.000,- Eur od G. zo dňa 15.12.2011 vo výške 491.520,- CHF - 400.000,- Eur, e-mail žlb 1/ adresovaný právnenému zástupcovi žalovaného z 03.10.2013, zmluvu v nemeckom jazyku z 08.12.2011 medzi O. P. V. U. V. M. C., oznámenie na Okresnú prokuratúru BA III z 15.03.2016.

6. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie dôkazmi predloženými stranami sporu s tým, že ďalšie navrhované dokazovanie v rozsahu pripojenia vyšetrovacieho spisu uvedeného vyššie a výsluch svedka U. súd nevykonal, nakoľko z hľadiska nedostatku naliehavého právneho záujmu žalobcov na požadovaných určeníach považoval navrhnuté dokazovanie vo veci samej za nadbytočné. Na základe vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané:

7. Žalobcovia svoj naliehavý právny záujem na požadovanom určení neplatnosti záložnej zmluvy odôvodňovali tým, že bez meritórneho rozhodnutia súdu, ktorý vysloví neplatnosť zmluvy o zriadení záložného práva nie je možné definitívne vyriešiť právny stav medzi stranami sporu lebo na základe zmluvy o zriadení záložného práva majú na svojich 2 bytoch záložné právo a nemôžu s nimi disponovať. Bez takéhoto určenia nemožno dospieť k stanovisku, aký právny vzťah medzi stranami sporu je, a či vôbec je, keď žijú v neistote v akej výške a či vôbec má žalovaný voči nim pohľadávku, teda či má nárok sa niečoho domáhať.

8. V zmysle citovaného § 137 písm. d) CSP zmluvy a iné právne úkony, ich existencia, platnosť či neplatnosť sú právnymi skutočnosťami v zmysle § 2 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Právna úprava v súčasnosti pripúšťa žalobu na určenie právnej skutočnosti iba za predpokladu, že to vyplýva z právneho predpisu. V tomto smere súd konštatuje, že možnosť domáhať sa určenia neplatnosti zmluvy o zriadení záložného práva nevyplýva z osobitného predpisu, preto jej nemožno vyhovieť.

9. Pokiaľ by sa považovala žaloba, ktorú podali žalobcovia za žalobu v zmysle ustanovenia § 137 písm. c) CSP, podľa ktorého žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem, potom súd konštatuje že žalobcami zdôvodňovaný naliehavý právny záujem na určení neplatnosti zmluvy o zriadení záložného práva, ktorým má byť ich právna neistota, či a aký právny vzťah existuje medzi stranami sporu a v akej výške, by sa požadovaným už určením nevyriešil. Zmluva o zriadení záložného práva je zmluvou medzi veriteľom a dlžníkom, ktorou sa na zabezpečenie pohľadávky veriteľa zriaďuje záložné právo na určitú vec alebo na určité právo. Podstatou záložného práva je oprávnenie veriteľa domáhať sa uspokojenia svojej pohľadávky zo zálohu v prípade, že pohľadávka nie je dlžníkom včas splnená. V tomto smere súd poukazuje na judikatúru - rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 21 Cdo 957/2001, podľa ktorého ak už podľa záložnej zmluvy bolo vloženie do katastra nehnuteľností záložné právo na nehnuteľnosti žalobcov, právna otázka, či záložná zmluva je alebo nie je platným právnym úkonom za tejto situácie predstavuje len riešenie predbežnej otázky vo vzťahu k posúdeniu, či na nehnuteľnosti žalobcov viazne v prospech žalovaného záložné právo. Aj keby bola predmetná záložná zmluva neplatným právnym úkonom, nemôže prípadné určenie neplatnosti tejto zmluvy viesť k odstráneniu neistoty v právnom postavení žalobcov alebo k zamedzeniu ohrozeniu ich práva.

10. Nakoľko mal súd prvej inštancie za to, že vo veci nie je daný naliehavý právny záujem, žalobu zamietol. Súd priznal úspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu voči žalobcom

11. Voči predmetnému rozhodnutiu súdu prvej inštancie podali odvolanie žalobcovia, ktorí žiadajú odvolací súd, aby napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Svoje odvolanie žalobcovia odôvodnili podľa § 365 ods. 1 písm. e/ a h/ C.s.p. Žalobcovia majú za to, že súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil danosť naliehavého právneho záujmu v konaní, nakoľko zmätočne aplikoval a spojil právne vety z § 137 písm. c/ a d/ C.s.p. Súd prvej inštancie tak nesprávne aplikoval na žalobu podanú v zmysle § 137 písm. c/ podmienku, ktorá je zakotvená v § 137 písm. d/ C.s.p., pričom v tomto konaní podľa žalobcov, danosť naliehavého právneho záujmu nie je bezpodmienečne viazaná na existenciu osobitného právneho predpisu. Odvolatelia majú taktiež za to, že s danosťou naliehavého právneho záujmu v konaní sa už predtým vypořiadal súd prvej inštancie a odvolací súd v rámci konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, kde bolo konštatované, že naliehavý právny záujem je daný. Žalobcovia taktiež uvádzajú, že danosť naliehavého právneho záujmu a jeho posudzovanie sa vôbec nezmenilo, § 137 písm. c/ C.s.p. ponecháva pôvodnú právnú

úpravu ako O.s.p., len svojou poslednou vetou precizuje, kedy naliehavý právny záujem nie je vôbec potrebné preukazovať. Žalobcovia majú taktiež za to, že súd prvej inštancie nevykonaním navrhovaných dôkazov dospel k nesprávnemu záveru, keďže konanie predstavuje pre žalobcov definitívny prostriedok na odstránenie ich trvajúcej právnej neistoty ako aj právneho vzťahu medzi nimi a žalovaným.

12. Podľa § 470 ods. 1 prechodných ustanovení zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok platného a účinného od 1.7.2016 (ďalej len „C.s.p.“) ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

13. Odvolací súd, viazaný rozsahom (§ 379 C.s.p.) a odvolacími dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 C.s.p.), preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcov 1/ a 2/ nie je opodstatnené.

14. Súd prvej inštancie vo veci samej riadne zistil skutkový stav veci, vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 185 ods. 1, 2, 3 C.s.p.) z hľadiska posúdenia opodstatnenosti návrhu, výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil (§ 191 C.s.p.) a na ich základe dospel k správnym skutkovým a právnym záverom, ktoré v napadnutom rozhodnutí aj náležite, jasne a výstižne odôvodnil (§ 220 ods. 1, 2 C.s.p.).

15. Vzhľadom na skutočnosť, že odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje i s odôvodnením napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, obmedzil odvolací súd odôvodnenie potvrdzujúceho rozhodnutia na konštatovanie správnosti dôvodov uvedených súdom prvej inštancie v zmysle ust. § 387 ods. 2 C.s.p.

16. Pre doplnenie odvolací súd uvádza, že sa plne stotožnil s rozhodnutím a názorom súdu prvej inštancie.

34. Vzhľadom na uvedené odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

17. O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. V odvolacom konaní súd vzhľadom na to, že potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie úspešnému žalovanému náhradu trov konania priznáva v rozsahu 100%,. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

18. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p., § 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa(§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).